

energikilder og for at tilgodese det store behov for forbedrede finansieringsbetingelser for vedvarende energianlæg?»

Af Mette Groes (S), Annelise Gotfredsen (KF), Svend Erik Hovmand (V), Riishøj (SF), Lone Dybkjær (RV), Birgith Mogensen (CD), Tinning (VS) og Steffensen (KrF).

(Anmeldt 22/1 86. Fremme af forespørgslen vedtaget 28/1 86).

Begrundelse

Formanden:

Vi er ved behandlingen af et punkt på dagsordenen. Jeg beder om ro i salen.

Løvig Simonsen (S):

Næsten samtlige partier her i folketinget har ønsket forespørgslen i dag. Det har vi på baggrund af, at vi på Marienborgmødet fik en gennemgang af status for vedvarende energi, og vi ønsker selvfølgelig nu at vide, hvad energiministeren vil gøre for at fremme udnyttelsen af vedvarende energikilder og især også for at forbedre finansieringsmulighederne for disse.

Vi ønsker også denne redegørelse, fordi vi nu kun er halvvejs med opfyldelsen af EP 81's målsætning, nemlig at vedvarende energi skal dække 6 pct. af den samlede energiforsyning, og fordi det efterhånden er en kendt sag, at sektoren har uløste finansieringsproblemer, som vi synes det haster med at få løst.

Vi glæder os til at høre, hvad ministeren har at sige dertil.

Besvarelse

Energiministeren (Enggaard):

Forespørgslen i dag angår, hvad jeg agter at foretage for at fremme udnyttelse af vedvarende energikilder og for at tilgodese det store behov for forbedrede finansieringsbetingelser for vedvarende energianlæg.

Først vil jeg sige, at regeringen deler initiativtagernes opfattelse af emnets vigtighed. Denne debat følger naturligt efter det møde, som blev afholdt mellem energipolitisk udvalg og energiministeriet om vedvarende energi i november 1985, og som ordføreren for forespørgerne refererede til.

Den vedvarende energisektor har udviklet sig fra at være en kraftigt subsidieret sektor, hvor der er foregået en betydelig forskningsindsats og etableret en række pilotprojekter, til for enkelte energikilders vedkommende at blive en sektor, der er ved at kunne stå på egne ben. Eksempler på dette er halm og træflis, som derfor vinder stadig større indpas som brændsel i fjernvarmeværkerne.

I 1985 er der sket flere væsentlige energipolitiske tiltag for at fremme anvendelsen af vedvarende energikilder i varme- og i elforsyningen.

På vindmølleområdet er rammerne nu fastlagt for den fremtidige udbygning med vindmøller. Jeg kan her henviser til ændringerne i tilskudsordningen for vedvarende energi samt den aftale, der er indgået mellem energiministeriet og elværkerne, repræsenteret ved Danske Elværkers Forening, Elsam og Elkraft, om øget anvendelse af vedvarende og indenlandske energikilder i elproduktionen. Denne aftale behandles nu i elværkerens kompetente forsamlinger. Det er herefter sådan, at der kun ydes tilskud til etableringen af lokale og forbrugstilknyttede møller, mens udbygningen af store vindmøller og vindmølleparker fremover varetages af elværkerne.

Aftalen med elværkerne betyder, at der i de kommende år sikres en koordineret og sammenhængende større udbygning med store vindmøller og vindmølleparker. I aftalen er der fastlagt en 5-årig udbygningsforpligtelse for elværkerne på 100 MW, hvilket svarer til det dobbelte af den vindmølleeffekt, der hidtil er installeret. Aftalen medfører, at store møller og vindmølleparker fremover vil kunne indgå som en naturlig del af elproduktionsapparatet og vil kunne placeres bedst muligt med hensyn til såvel vindmæssige forhold som indpasning i elnettet.

Jeg finder det rigtigt, at de vindmøller og vindmølleparker, der opnår tilskud, har en lokal tilknytning og bliver etableret af personer med tilknytning til det pågældende lokalområde. På længere sigt tror jeg, at en sådan nær forbindelse mellem vindmølleanlægget og det omgivende lokalsamfund vil være af stor betydning for holdningen til og accepten af, at vindmøller i stigende grad kommer til at syne i landskabet.

Derimod finder jeg det ikke acceptabelt, at vindmøller bliver spekulationsobjekter. Den-